

בס"ד

עלוני

וטהר ליבנו

"ויצא"

זיכרונות וזיכרונות

הצפנת אלני השבוע נתמא:
להצלחות התורם ומשפוזות
ולרפואת" אביבה בת רחל"

בבקשה הרבו בתפילה לרפואת תלמידי היקר
"צבי בן מניה"
שימשיך להתרפאות ברפואת הנפש והגוף ושמחת חיים
והצלחה וכוחות לאמו: "מניה בת צביה"

"דרשות"

לשה"ק/אידיש

"עלוני"

בקביעת שלח איימיל
106855@gmail.com
+972527120333
0527120333

ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה, ויפגע במקום

ולצורך מצוות שידוכין, זה מספיק הגנה מפני הטומאה של חרן.

אבל ברגע שהגיע לחרן, מיד הרגיש את הטומאה באוויר, וזה עוד לפני שפגש את לבן, אלא עצם עזיבתו את ארץ ישראל והגעתו לארצות טומאת העמים, וגם עצם התקרבותו ללבן כבר הרגיש טומאה עצומה וקשה מנשוא.

לבן החליט שכנגד יצר הרע עוצמתי כלבן וטומאת העמים צריכים הכנה עם כל הכלים והנשק, ולכן רצה להוסיף גם תפילה במקום קדוש במקום שהתפללו בו אבותיו.

ומסופר על הגר"א שפעם היה צריך לצאת מחוץ הבית שלו לרחוב לכן הוא למד 13 פעם את פרק ב' של "מסילת ישרים" ורק לאחר מכן הרגיש מוכן לצאת לרחוב.

ללמדנו, שגם עלינו בדור שבו הניסיונות כמו עבודה זרה תחת כל עץ רענן, וכל אחד מוציא עבודה זרה מחיקו ומחבקו ומנשקו, עד כדי כך שראיתי אינסטלטור בבור ביוב שמקקים מעופפים עליו והריח דוחה והוא שקוע בשלו, בעבודה זרה של ימינו באיפון ודומיו, לכן חובה עלינו להשתמש בכל הכלים ובכל הנשק - תורה תפילה ומצוות הכל ביחד, מול הטומאה הגדולה והזמינה רח"ל, ובעזרת השם נצליח עם רצון חזק וסייעתא דשמיא אמן ואמן.

ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה

וייתכן שעשו חשב וידע ששם ניטמן יעקב, אבל פחד להתקרב למקום קדוש שמא יתפס בקדושת המקום.

כי עדיין צרוב לו בתודעה שיעקב ניסה לצאת בעודו עובר בפתחי בית המדרש, ואילו הוא עשו נמשך לפתחי עבודה זרה, וזה עוד קודם שניתן בו יצר הרע, כי יש כוח עצום לפתחים הללו בין קודש ובין לטומאה.

לבן הוא לא התקרב וגם לשם לא שלח את אליפז שלא יתחזק כשלוחי שאול שנשלחו ללכוד את דוד כשהיה אצל שמואל בנויות שכולם כולל הוא התנבאו כי נדבקו בקדושה.

ורק לבית הוריו שלח את אליפז שאולי שם יגיע יעקב להיפרד מהוריו, כי שם היה גם עובדות עבודה זרה והמשיכה שם הייתה כביכול מאוזנת בין קודש לטומאה, ובכל זאת זה השפיע שאליפז לא ירצח את יעקב רק יגזול אותו.

ללמדנו, מה גודל ההשפעה שיש למקום קדוש, שלמרות השנאה העצומה שהיה לעשו על יעקב שגבר על אהבתו לאביו יצחק עד כדי כך שכבר המתין שאבא ימות שזה חוסר כיבוד אב חמור, בכל זאת העוצמה של מקום קדוש עלה על הכל!! ולכן ניזהר מאוד מזלזול בקדושת בית כנסת ובית מדרש, שלא נדבר בהם דיבורים אסורים ומחשבות טמאות, אלא רק נתחזק ונתקדש מהם ובהם, וגם את בתינו נשמור בקדושה ולא נביא תועבה לביתנו, וגם את גופינו נהפוך למקום קדוש, שלא נחשוב מחשבות רעות ולא נראה כל דבר האסור, כך נצליח להתעלות ולגרום קדושה לכל יוצאי חלצנו אמן ואמן.

במקום שהתפללו בו אבותיי ואני לא התפללתי בו?

וייתכן עוד, שעיקר העקידה היה בתפילה שהייתה לאחר העקידה, שאברהם ויצחק התפללו ששחיתת האיל יהיה בדיוק כמו שחיתת יצחק, ושבוא עולם יזכור לעם ישראל את זכות העקידה ובזכות העקידה יביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה.

וייתכן שלכן התגלה המלאך שנית מהשמיים, כי אחרי תפילת העקידה והקרבת האיל אברהם התעלה עוד יותר.

ועל ידי התפילה תפילת ערבית שתיקן יעקב אבינו והתפלל אותה במקום העקידה, הוא הצטרף לתפילת אבותיו, וכך גם הוא התחבר לעקידה דרך עולם התפילה.

נלמד מזה את כוחה של תפילה שהיא נתפסת כמרכז אצל יעקב מעל למעשה העקידה, ובתפילה בהתחדשות ובהשתוקקות נתחבר לתפילת אבותינו הקדושים, ותפילתנו יעלו לרצון לפני בורא עולם שיקבל תפילתנו באהבה וברצון.

כתב רש"י, על פי הגמרא סנהדרין צה עמוד ב שיעקב הגיע לחרן, אבל אז חשב איך ייתכן שעברתי במקום שהתפללו בו אבותיי ואני לא התפללתי בו? לכן רצה לחזור חזרה, וכיון שהרהר לחזור – היה לו קפיצת הדרך והגיע למקום, ומיד התפלל שם ערבית.

רק נבין איזה תפילה מרגשת הייתה לו, איזה תפילת ערבית התפלל כאשר הגיע בנס של קפיצת הדרך למקום קדוש זה, מקום שאבותיו התפללו מקום שחפץ כל כך להתפלל בו.

אבל בכל זאת תמוה איך בתחילה יעקב עבר ולא התפלל שם, וכי מה סבר בתחילה!! ולמה בסופו של דבר חזר בו??? **וייתכן** שיעקב אבינו סבר שהיות ולמד 14 שנה בהתמדה עצומה בלי שינה, וגם הוא הולך במצות כיבוד הורים

ללמדנו, שגם עלינו בדור שבו הניסיונות כמו עבודה זרה תחת כל עץ רענן, וכל אחד מוציא עבודה זרה מחיקו ומחבקו ומנשקו, עד כדי כך שראיתי אינסטלטור בבור ביוב שמקקים מעופפים עליו והריח דוחה והוא שקוע בשלו, בעבודה זרה של ימינו באיפון ודומיו, לכן חובה עלינו להשתמש בכל הכלים ובכל הנשק - תורה תפילה ומצוות הכל ביחד, מול הטומאה הגדולה והזמינה רח"ל, ובעזרת השם נצליח עם רצון חזק וסייעתא דשמיא אמן ואמן.

כתב רש"י "יציאת צדיק מהמקום עושה רושם", ולכן למרות שכתוב שהלך לחרן בכל זאת מודגש גם שיצא, ומקשים המפרשים למה דווקא כאן ביציאת יעקב נכתב מושג זה, הרי קדם לזה גם יציאת אברהם ושרה ויצחק ורבקה, מה מיוחד דווקא ביציאה זו???

ונהנה ישמבארים את הסיבה שנכתב שידוכיו של עשו בין הליכה של יעקב המופיעה בפרשה הקודמת לפרשה זו של ויצא יעקב, כי יעקב ניצל את פרק הזמן שעשו היה עסוק בחתונות שלו, וניצל זאת ויצא ממחבואו והלך לחרן,

ואם כן איך גילה זאת עשו?? שהרי שלח את אליפז להורגו?? ולכן מודגש התשובה שיציאת צדיק מהמקום עושה רושם, אפילו שהיה טמון בבית מדרש 14 שנים.

רק נשאלת השאלה, למה לא פחד ללמוד תורה שישבת שם ועבר, הרי עשו יכול היה לנחש שבמקום הראשון שיעקב יכול להיטמן זה בבית מדרש של שם ועבר???

ללמדנו, מה גודל ההשפעה שיש למקום קדוש, שלמרות השנאה העצומה שהיה לעשו על יעקב שגבר על אהבתו לאביו יצחק עד כדי כך שכבר המתין שאבא ימות שזה חוסר כיבוד אב חמור, בכל זאת העוצמה של מקום קדוש עלה על הכל!! ולכן ניזהר מאוד מזלזול בקדושת בית כנסת ובית מדרש, שלא נדבר בהם דיבורים אסורים ומחשבות טמאות, אלא רק נתחזק ונתקדש מהם ובהם, וגם את בתינו נשמור בקדושה ולא נביא תועבה לביתנו, וגם את גופינו נהפוך למקום קדוש, שלא נחשוב מחשבות רעות ולא נראה כל דבר האסור, כך נצליח להתעלות ולגרום קדושה לכל יוצאי חלצנו אמן ואמן.

כי במקום שהתפללו אבותיי היה לו להשתוקק להגיע ולהתפלל, הרי להרבה יותר היה לו להשתוקק!!!

היה לו להשתוקק להגיע למקום בו זקנו אברהם מסר נפש כשעקד את יצחק בנו יחידו שציפה לו עשרות בשנים עד שנולד, וכן היה לו להשתוקק למקום בו אביו הקדוש יצחק התמסר לשחיטה באהבה!!!! למה לא הזכיר ההשתוקקות זו, למה נתפס רק לעניין של תפילה???

אלא יעקב רצה להתחבר במעשה למעשי אבותיו, וידע שרק על ידי תפילה הוא יתחבר למעשי אבותיו, כי למעשה העקידה אין שייכות שיתחבר ויצטרף.

וירא ה' כי שנואה לאה

וכן כפי שהציגה לאה, כמו ששם יעקב הציג את עצמו כאילו הוא עשוי, וגם אמר במרמה שהוא עשוי, כך גם לאה הציגה את עצמה כאילו היא רחל וכך גם ענתה לו במרמה. וכמו שבברכות בהתחלה יצחק נבהל וכביכול כעס על הרמאות, אבל בסוף התעשת ואמר "גם ברוך יהיה", גם כאן בהתחלה יעקב כעס ובסוף הודה ושמח בדבר.

ואכן ייתכן שבגלל טענת לאה שיעקב פעל בדיוק כמו שהיא פעלה, וכמו שהוא מעוניין בברכות למרות הרמאות כך גם היא מעוניינת שיחולו הקידושין, וכמו ששם זה נגמר בברכת יצחק "גם ברוך יהיה" שיש תוקף לברכות יעקב למרות הרמאות, גם כאן הקידושין יחולו למרות הרמאות.

ובפרט שיעקב הוכיח בדעתו שאופן כזה של רמאות זה עובד ואפשר לקבל דברים וזה לא מתבטל, אלא הברכות ממשיכות למרות הטעות של יצחק כביכול, כך גם כאן הקידושין חלים למרות הטעות, כי אצל יעקב יש גמירות דעת שיחול למרות הטעות, שכך גילה שפועל גמירות דעתו כבר בברכות.

ובכלל זאת שנה אותה יעקב על שניצחה אותו, כי בעצם חיזקה והמשיכה כביכול את העשוי שהציג בחייו, והוא רצה להתנתק מכל חיבור לעשוי, והיא בחלות הקידושין בעצם כרכה זאת בדימוי שכאילו הוא עשוי.

ואכן צדקו האומרים שעשוי יתחתן עם לאה, כי כביכול הצגת יעקב בדמות עשוי זה מה שחיבר והפעיל את קידושי לאה שלא יהיו כמקח טעות.

וראינו שלאה הצדקת האמינה למה שאמרו, וצדקת זו בכתה שנים שלא תתחתן עם עשוי, כי בדברים שלהם הייתה עוצמה, וגם צדק לבן מה שאמר "לא יעשה כן במקומו לתת הצעירה לפני הבכירה" וכך גם נפסק בהלכה,

ואולי לכן לחצה אמו של יעקב רבקה שיגנוב את הברכות, למרות שקודם האחים יעקב ועשוי חיו בשלום חוץ ממה שבזמן ההיריון היו ניסיונות רצה, אבל במשך החיים היה ביניהם שלום, כי מלבד הרווח שיעקב יקבל את הברכות, הוא גם זכה לקבל את לאה ולהקים ממנה 6 שבטים, ולזה האמא רבקה לא רצתה לוותר לכן דחפה את בנה יעקב לתחבולה זו, למרות שבירת האמון שנתן בה עשוי, הכל עשתה עבור לאה ושבטי ישראל.

ואולי לכן סיים יצחק "גם ברוך יהיה", שכל מהלך זה גורם לקידושי יעקב שיחולו, ולכן "ברוך יהיה" בסימן טוב ובמזל טוב.

ללמדך, שאפשר לדאוג כל החיים עד כדי אובדן הצורה כפשוטו כמו לאה שעיניה היו רכות מבכי, ובסופו של דבר מתברר ישועת השם בכיוון מהפכני לחלוטין שבכלל לא היו יכולים לדמיין אותו ולקלוט את כל החשבונות שמסביב, ומצד שני ראינו שרחל התהפכה לדאגנית כי לא ילדה ליעקב שבטים, ולכן חששה שמא עשוי יחטוף אותה, ורק כאשר נולד יוסף היא נרגעה, אז בטח בה' באמת ובתמים הסר דאגה מליבך ישועת השם כהרף עין כי בעל התהפכות והכל בידו.

וכמוכן לפעמים רק אחרי שרואים את כל התמונה הרחבה שלפעמים מתפרסת על פני עשרות שנים, רק אז מבינים את התועלת שבדבר, ואת עומק המחשבה והטובה הטמונה בכל פרט ופרט, רק נתחזק באמונה ובביטחון בבורא עולם אמון.

ויצא יעקב

כי יעקב אבינו לפני שהתעסק בנישואיו, היה חשוב לו ללמוד 14 שנה בהתמדה עצומה.

וכל זה בכדי להתקדש לפני שמקימים בית יהודי, כי רק ככה נוצרים שבטי קה עדות לישראל, משפחה מושלמת של ילדים צדיקים ומושלמים.

ונלמד מזה שגם עלינו להתקדש על ידי סור מרע ושמירת העיניים והמחשבה, ועשה טוב שנתחזק בלימוד התורה ונתפלל בכוונה ובשמחה ובהתעוררות, וככה נקים וגם נקיים בית יהודי קדוש, וככה נגדל ילדים צדיקים, וחס ושלוש שלא נהרוס חלילה את משפחתנו, וגם אם כשלנו מיד קום כגבר ושקם ובנה את עצמך ואת משפחתך, רק חזק ואמץ.

כתוב במדרש תנחומא, שכל שנאת יעקב על לאה הייתה רק מפני שהוכיחה אותו, כי יעקב היה בטוח שהתחתן עם רחל, ורחל רחמה על לאה ומסרה לרחל את הסימנים, ולאחריה במשך כל הלילה הייתה עושה עצמה כרחל, והנה בבקר ראה שהיא לאה, אמר לה: **בת הרמאי! למה רימית אותי???**

ענתה לו: ואתה למה רמית את אביך כששאל אותך האתה זה בני עשוי?? ואמרת לו אנכי עשוי בכורך!!! ואתה עוד שואל אותי: למה רימיתני?? ואפילו אביך אמר: שבאת במרמה???

ומתוך הדברים הללו שהוכיחה אותו, התחיל שונאה, **וכמוכן יש לתמוה וכי צדיק כיעקב אבינו שונה תוכחה???** ודבר זה נבארו לקמן.

לכן אמר הקב"ה: אין רפואתה של זו אלא בבנים, וכך בעלה יאהב אותה, לכן: **"וירא ה' כי שנואה לאה ויפתח את רחמה"**.

ובמדרש רבה כתוב שר' חנין בשם ר' שמואל בר ר' יצחק אמר: שבגלל הרמאות של לאה רצה יעקב לגרש אותה, וכיון שפקדה הקב"ה בבנים, אמר: וכי את אמן של אלו אני מגרש?? **ובסוף הוא מודה ושמח בדבר**, כפי שכתוב: **"וישתחו ישראל על ראש המטה"**, וראש מיטתו של אבינו יעקב הייתה לאה.

והדברים קשים להבנה, וכי יעקב שונא מוסר?? **ואם** אכן לא רצה את לאה עד כדי כך שרצה לגרשה, מדוע זה לא נחשב לקידושי טעות?? **וגם** אם אכן היה שולח אותה כי זה היה קידושי טעות, אם כן היה כאן בטעות ביאת זנות כביכול, וקשה מאוד לסבול כזאת חלילה על צדיק, וקל וחומר על קודש הקדשים **"יעקב אבינו"??**

ואכן אם יעקב ביקש לגרשה מוכח שלא רצה לטעון שזה קידושי טעות כי לא רצה שיהיה ביאת זנות, ולכן ביקש לגרשה, שאכן חלו הקידושין ולא היה ביאתו ביאת זנות, רק רצה בכל זאת לגרשה שזה הפסקת הקידושין, **ולמה בכל זאת אין כאן מקח טעות וקידושי טעות???**

ובעצם כשמתבוננים בטענת לאה ליעקב ופורסים את היריעה הדברים מופלאים ביותר, כי רואים כאן כביכול חזרה והעתקה כביכול של כל הסיפור של הברכות, שכמו שבברכות עשו סמך על אמו ובידה הפקיד את הבגדים המיוחדים שלו, ובכל זאת אמו רבקה מסרה את הבגדים ליעקב שזה בהחלט נגד רצונו של עשוי, וגם כאן יעקב סמך על רחל ומסר לה סימנים ובכל זאת רחל מסרה אותם ללאה נגד רצונו המוחלט של יעקב.

ללמדך, שאפשר לדאוג כל החיים עד כדי אובדן הצורה כפשוטו כמו לאה שעיניה היו רכות מבכי, ובסופו של דבר מתברר ישועת השם בכיוון מהפכני לחלוטין שבכלל לא היו יכולים לדמיין אותו ולקלוט את כל החשבונות שמסביב, ומצד שני ראינו שרחל התהפכה לדאגנית כי לא ילדה ליעקב שבטים, ולכן חששה שמא עשוי יחטוף אותה, ורק כאשר נולד יוסף היא נרגעה, אז בטח בה' באמת ובתמים הסר דאגה מליבך ישועת השם כהרף עין כי בעל התהפכות והכל בידו.

וכמוכן לפעמים רק אחרי שרואים את כל התמונה הרחבה שלפעמים מתפרסת על פני עשרות שנים, רק אז מבינים את התועלת שבדבר, ואת עומק המחשבה והטובה הטמונה בכל פרט ופרט, רק נתחזק באמונה ובביטחון בבורא עולם אמון.

ויצא יעקב

כתב רש"י בפסוק **"וישכב במקום ההוא"** – שההוא זה לשון מיעוט, שרק באותו מקום שכב, אבל י"ד שנים שלמד ושימש בשיבת עבר לא שכב בלילה שהיה עוסק בתורה.

ולמרות שאביו ואמו שלחו אותו בגיל מבוגר 63 להתחתן, בכל זאת התעכב עוד 14 שנה.

רעיון מהפרשה

ויצא

ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה

דומה לזה מצאנו שהקדוש ברוך הוא שונא דל גאה, והסיבה כי אין לו ממה להתגאות, אז למה בכל זאת אתה מתגאה?! לכן זה דוחה וגורם לשנאה ותיעוב.

וגם כאן אלו הדברים, שלימות האדם זה ביופי הפנימי וגם החיצוני, כי כאשר יש לו עוצמה של שלימות חיצונית שבכל זאת הוא מכופף אותו ומכניע אותו לבורא עולם, ולא חוטא חלילה למרות גופו המושלם זה גדלות ושלימות האדם.

ולכן מכונה רבי "רבי הקדוש", כי היה עשיר מופלג ולא היה חסר לו שום תענוגות העולם, וכפי שכתב רש"י שלא היה חסר בשולחנו צנון וחזרת בכל ימות השנה כפי שהיה אצל קיסר רומא אנטונינוס, ובכל זאת בסוף ימיו הרים ידיו ואמר **שמעיד שלא נהנה מהעולם הזה אפילו באצבע קטנה!!!**

זה עוצמה!! זה קדושה!! יש לך זמין את כל תפנוקי העולם, ובכל זאת לא ליהנות הנאות גשמיות, אלא לכופף הכל לעבודת ה' יתברך, זה קדושה!!!

ולכן שלימות האימהות היה יופי פנימי וחיצוני, שלמרות זאת חיו בקדושה וטהרה ולא נהנו הנאות גשמיות אלא הכל לעבודת הבורא יתברך.

ללמדנו, עד כמה עלינו לתקן מעשינו כי כך נרגיש יותר טוב בין ברוחניות ובין בגשמיות, וכגודל הניסיון והמינות החטא והתגברות על היצר הזמין לרע, כך נגיע יותר לשלימות האדם ולקדושה אמתית, רק חזק ואמץ וגדל בקדושה אמן ואמן.

ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש

וייתכן לתרץ על המדרש רבה פס"ח, שביאר לשון "ויפגע" כפשוטו, שיעקב רצה להמשיך ממקום המקדש לחרן, ואז כל העולם כולו נעמד מולו כמין כותל ולא איפשר לו להמשיך ללכת.

ולכאורה אם יעקב נעצר ולא היה יכול להמשיך מדוע אם כן מדוע היה צורך גם שתשקע השמש לפני זמנה?? אלא ייתכן שהיו 2 שלבים, **שלב ראשון** שלא הצליח להמשיך בדרכו בגלל המחסום, **אבל** זה לא הספיק כי מזה יעקב לא היה מבין שעליו לישון במקום, **ולכן** הגיע **שלב שני** שזה שקיעת השמש קודם זמנה, כך הבין יעקב שבורא עולם רוצה שישן במקום.

ואכן מסביר הבעל שם טוב הקדוש (וכן כתוב באור החיים, וקודם להם בספורנו) שלא הכוונה כפשוטו ש"אילו ידעתי לא הייתי ישן במקום", אלא הייתי עושה יותר הכנות לשינה מיוחדת כזו, **וטוען** הבעל שם טוב שאם אדם מקבל הארה רוחנית עליו להתבונן אחריה האם הוא היה ראוי לכך?? האם עשה את כל ההכנות הנדרשות להארה זו, **וזה** בדיוק מה שיעקב אבינו עשה אחרי ההתגלות, הוא פשוט עשה חשבון הנפש האם התכוון לה כראוי??

מבאר רבינו ירוחם ממיר זעת תורה חיי שרה ביאורים, בדברי רש"י על שרה שבת כ' כבת שבע ליופי, **ותמה** וכי מה השבח ביופי חיצוני כלפי האימהות הקדושות??

ותירץ שהיופי החיצוני מראה על שלימות ועל שלימות פנימית, וכן להיפך שלימות פנימית מקרין על שלימות החיצונית, ולכן התורה הדגישה זאת אצל האימהות הקדושות, וכן לכן הגמרא משבחת את יופיים של התנאים והאמוראים, ואולי זה גם טעם לפסול כוהנים בעלי מומים.

והדברים עדיין צריכים ביאור, וכפי שהרשה הגאון מווילנא, שהרי כתוב "שקר החן והבל היופי אשה יראת ה' היא תתהלל!!"

ומתרץ הגאון, שכאשר אישה היא יראת ה' אזי החן והיופי נהפך לאמת ולא שקר.

ונראה לבאר העניין, שהרי ידוע שניסיון העושר גדול הוא מניסיון העוני, כי יש לך כביכול כוח ועוצמה ובכל זאת מתוך הכוח אתה מתכופף לבורא עולם ומכניע את כל עוצמתך לבורא עולם.

וזה הרבה יותר קשה מאשר עני שאין לו עוצמה וכוח וקל לו יותר להתכופף ולהיכנע בפני בורא עולם.

ללמדנו, עד כמה עלינו לתקן מעשינו כי כך נרגיש יותר טוב בין ברוחניות ובין בגשמיות, וכגודל הניסיון והמינות החטא והתגברות על היצר הזמין לרע, כך נגיע יותר לשלימות האדם ולקדושה אמתית, רק חזק ואמץ וגדל בקדושה אמן ואמן.

כתב רש"י שרק שם שכב לישון אבל במשך 14 השנים הקודמות לא שכב לישון אלא למד בהתמדה ביום ובלילה, ונשאלת השאלה אם כך מדוע דווקא במקום שהתפללו אבותיו דווקא שם הלך נשכב לישון ולא למד כדרכו??

ובפרט שכתוב במדרש רבה פס"ח שגם כל 20 שנה שהיה אצל לבן גם לא שכב לישון, אז מתוך 34 שנים שלא נשכב לישון דווקא במקום קדוש מקום שהתפללו אבותיו ומקום העקידה??

וגם כתוב בגמרא סנהדרין צ"ב ב' שאחרי קפיצת הדרך והתפילה רצה יעקב להמשיך לחרן, אמר הקב"ה: צדיק זה בא לבית מלוני ויפטר בלי לינה??

מיד כיסה בורא עולם את האור והקדים את החושך קודם זמנה, בכדי שיעקב ישן במקום, ולכאורה מאיפה ידע יעקב שזה כוונת בורא עולם, אולי כוונת בורא עולם שילמד שם או יתפלל שם כל הלילה כפי שהיה נוהג עשרות בשנים??

יעוד פלא שכשהקיץ משנתו אמר, "ואנכי לא ידעתי", ומפרש רש"י אילו ידעתי לא ישנתי במקום קדוש כזה, ולכאורה איך יאמר כך נגד רצון בורא עולם שישן בבית מלונו??

ללמדנו, שאנחנו חייבים להתבונן מכל מצב שבחינו ולחתור לדעת את רצון הבורא מאתנו, ותמיד לחיות בבדיקה על מצבינו ועל שלמותנו, וכפי שאמר הבעל שם טוב שאפילו אחרי הארות גדולות אין כאן רק מקום לשמחת הלב על הזכייה הגדולה שנפלה בחלקנו, אלא חובה עלינו כדרכי אבותינו הקדושים לחקור ולהתבונן האם אכן היינו ראויים לכך, והאם ההכנה שלנו לכך הייתה מושלמת ומספיקה או חסרה, וכך אנשים צומחים, וכך אנחנו מטפסים לעוד הארות כי אנחנו הופכים את ההזדמנויות שקיבלנו לחלק מעמלנו, וזה מגביר את תדירות ההארות וההתעלות הגדולה.

וישכב במקום ההוא – המחשת העקידה

לא נשכב, כמו יעקב שהכין את עצמו לשכיבה, ולמה כאן יעקב הכין את עצמו לשכיבה??

וגם כתוב במדרש אמר רבי יוחנן: "וייקץ יעקב משנתו" – ממשנתו ולימודו קם, שאכן גם בלילה זה למד תורה כהרגלו, וייתכן שגם אחרי החלום המשיך ללמוד בחלומו כהרגלו, שלכן כתוב וייקץ ממשנתו, אז למה היה חשוב שישכב דווקא, הרי גם כאן נרדם תוך כדי לימוד כהרגלו, למה בכל זאת שינה מהרגלו ושכב??

אלא נראה שכאן יעקב עשה הכנות לקראת ההתגלות, וכפי דברי הספורנו והבעל שם טוב במאמר הקודם.

ולכן דווקא נשכב, כי בזה היה עניין גדול יותר מאשר להירדם על הסטנדרט כביכול, וכפי שיבואר במאמר הבא.

ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו- עבודת השכיבה, סידור האבנים

יצא ממצרים וכפי שכתבנו בפרשה הקודמת בשם ספר **מליץ יושר** שהסיבה שיעקב אבינו בעצמו בישל את העדשים ולא נתן לאמו שתבשל עבורו, ובפרט שיעקב היה איש תם יושב אהלים ומה לו לבישול??

אלא כי יעקב רצה להמחיש ולהשריש לעצמו בהמחשה גמורה את המושג גלגל חוזר בעולם, את ה"יזכיר לו את יום המיתה".

ואת האבנים ששם מסביב לראשו, הטעם הוא כי חש פחד, ולמרות שבורא עולם הזמינו לישון שם, בכל זאת הוא עשה השתדלות מצדו להגן עליו ופחות להסתמך על ניסים, **ולכן** הקפיד על סביב הראש כי שם היה עיקר הסכנה, כי לפעמים אדם חש בסכנה, **וכפי** שכתב במדרשים **רבה סח'** שמלאכים באו והציצו בפניו של יעקב בשנתו ורצו להזיק לו.

והטעם שרצו להזיקו, כי ראו את פניו כשישן, **ונדהמו!!** כי זה הדמות שיש במרכבה העליונה של בורא עולם בשמים שיש שם 4 צורות, **אריה כרום נשר ואדם**, והאדם שם הוא בצורתו של יעקב אבינו.

ולכן חלק מהמלאכים טענו איך ייתכן שיצור קדוש כזה נשכב וישן?? ולכן רצו להזיק לו, ועל כן יעקב אבינו מצדו השתדל לשים הגנה מסביבו דווקא סביב הפנים.

ולמרות שמלאכים לא מפריע להם מחיצה של אבן, **בכל זאת** אבנים אלו קדושות היו "אבני עקידת יצחק", שאפילו המלאכים מהשמיים בכו בדמעות כשראו את מחזה העקידה.

ולכן אבנים קדושות אלו שימשו כהשתדלות והגנה ראויה מפני המלאכים שהציצו בו ורצו להזיקו, כי מיד שראו את אבני העקידה נזכרו בקדושת האבות.

ויקח מאבני המקום וישכב – המשך

מעילה?? **והחת"ס** מבאר זאת שהיה כאן פיקוח נפש מהחיות, **ועדיין** צ"ע שלהניח ראשו לא שייך פיקוח נפש וגם אם לא הקיף כל גופו אין כאן הגנה מפני פיקוח נפש??

אבל על פי דברינו הכל מתורץ ב"ה, כי יעקב לא היה צריך לשכב כי כבר התרגל להירדם על הסטנדרט כביכול, וכאן נשכב רק לשם שמים בלבד כי רצה להתכונן כראוי לגילוי ה' והנבואה, **ולכן** דווקא השתמש באבני העקידה להמחיש לעצמו את העקידה וכאילו הוא מוסר את נפשו, ולכן אין כאן מעילה ואין כאן שימוש הדיוט, אלא יש כאן המשך העקידה והמשך הקדושה.

כתב רש"י ש 14 שנה לא ישן, **ולכאורה** הרי האומר שבועה שלא אשן 3 ימים מלקים אותו על שבועתו כי זה לא שייך במציאות, ואיך ייתכן שלא ישן 14 שנה???

והתירוץ פשוט שבמשך 14 שנה לא נשכב לישון אלא כמו שרגילים לאמר שנרדם על הסטנדרט, אבל כאן הוא כן נשכב לישון, כפי שמתואר בפסוקים.

וקשה, שגם אם בורא עולם רצה להתגלות אליו בחלום הלילה, למה עליו לשנות מהרגלו ולשכב, שימשיך להירדם על הסטנדרט כהרגלו להירדם מתוך לימוד בלי שכיבה???

והנה גם אצל אברהם בברית בין הבתרים הקב"ה הפיל עליו **פתאום תרדמה** והתגלה אליו בנבואה, ושם אברהם

אבל אם אכן יעקב אבינו הבין שבורא עולם רצה שישן שם, מדוע יעקב שם אבנים למראשותיו, הרי בורא עולם הזמינו לישון מה יש לו לפחד מחיות ומזיקים?? **וגם** למה רק סביב ראשו ולא סביב כל גופו, וכי חיות לא מסוגלות לפגוע בליבו וכדומה??

וגם אם שם אבנים סביב ראשו כמרזב סביב, איך בדיוק התחיל הוויכוח בין האבנים המתואר בגמרא חולין צ"א ב' **"עלי יניח צדיק את ראשו"** הרי הוא לא הניח ראשו על האבנים הם היו רק סביב ראשו??

אלא נראה שאכן שם אבנים גם ככרית וגם כהגנה מסביב לראשו, ולכן רבו האבנים עלי יניח צדיק ראשו.

ועניין השינה על האבנים, זה כי רצה לקחת את אבני המזבח שיצחק אביו נעקד עליהם, **ואכן כך מצאתי ב"ה** בדעת זקנים של בעלי התוספות, **והמקור מהילקוט**.

ואולי לכן כתוב שלקח "מאבני המקום" ולא כל אבני המקום, כי בחר רק את האבנים ששימשו למזבח לעקדת יצחק.

ולקח את האבנים הללו כי רצה להמחיש לעצמו את עקידת יצחק על גבי המזבח, וכאילו הוא עצמו גם נעקד, ואולי לכן שם דגש לשים אבנים תחת ראשו וסביב הראש, כי שם זה מקום השחיטה.

ובתוספות חולין צ"א שם כתב לפי פשוטו, שלקח אבן אחת מאבני המקום ואותה עשה מצבה, **ואולי** רק את האבן שעליה הניח את ראשו אותה עשה למצבה, ולא את שאר האבנים ששם סביב ראשו.

ולא פלא שיש בשכיבה זו עבודת השם, כי המחשה חשובה היא ביותר ביהדות, כמו **"חייב אדם לראות עצמו כאילו**

כתוב בילקוט, שהאבנים היו אבני מזבח של נח ושנעקד עליו יצחק, **והקשה בספר זית רענן**, איך שכב עליהם יעקב הרי זה מעילה בהקדש?? **ותירץ** שלא שכב ממש עליהם אלא עשאן כמין מרזב, **ממשיך החתם סופר** שו"ת אורח חיים סימן מ' **ומקשה** איך יעקב לקח מאבני המקום ששם מראשותיו ואחר כך עשה אותם מצבה, הרי אסור להשתמש לבית המקדש במה שהדיוט השתמש בו קודם?? **ותירץ** שהיות והם היו הקדש מקודם כאמור **בילקוט** לכן הם לא נאסרו בתשמיש של יעקב, כי אין אדם אסור דבר שאינו שלו, **ומתפלפל החת"ס** שם שאם אכן ידע יעקב שהם אבני מזבח ואכן שכב עליהם ממש למה אכן אין כאן

ללמדנו, שעל האדם להמחיש לעצמו כל הזמן בפעולות ובמחשבות תחושת קידוש השם ולנסות להתחבר במעשים לקדושת אבותיו, ונצייר לעצמנו כרבי עקיבא שכל ימיו היה מצייר ומשתוקק מתי יקיים בכל נפשך אפילו נוטל את נפשך, **וזה עבודה!**

זרע אברהם יצחק - ויצא

ע"ש הרה"צ הקדוש רב אברהם יצחק אלפר והרה"צ רב יצחק רייזנר זצ"ל בזווייהם ובמותם לא נפרדו

ויצא יעקב מבאר שבע – דרך ב'

ולפי זה נראה לתרץ, שכשיעקב למד בבאר שבע בישיבת שם ועבר, ההורים הרגישו אותו כל רגע וזה היה להם הכבוד הגדול ביותר, ואין כאן מקום לעונש אדרבא הוא כיבד אותם כל רגע והם הרגישו זאת כאילו הוא בבית בבאר שבע איתם ולשירותם.

ורק כשיצא מהלימוד לחרן אז יציאתו עשתה רושם, וההורים הרגישו נתק מבנם ולכן על שנים אלו נענש שלא כיבדם.

וזה החידוש דווקא כאן, שיציאת צדיק מהמקום עושה רושם, שכל עוד שהיה בארץ ישראל לומד אפילו כשהיה טמון ומוחבא בישיבה ולא הגיע לבית בכלל, בכל זאת הם הרגישו אותו אפילו בלי לראות אותו, אבל ברגע שיצא עצם יציאתו אפילו שגם את זה לא ראו, בכל זאת הם הרגישו זאת כי יציאת צדיק מהמקום עושה רושם.

ללמדנו, שקדושת האדם במקום משפיע על כל משפחתו בין רואים בין לא רואים, שכשהאבא או הבן מתקדש זה משפיע לכל המשפחה וגם משרה אווירה של קדושה בבית, וחלילה להיפך, עבירות שעושה האבא או הבן וכד' זה משפיע טומאה לכל המשפחה, ומשרה אווירה של טומאה אפילו שלא רואים את העבירה וגם לא יודעים ממנה, לכן נתחזק מאוד להתקדש כי כך נשפיע על כל המשפחה וזה רושם טוב ומעודד קדושה, וחלילה לא להיפך, חיזקו ואימצו רק קדושה ולא טומאה ח"ו!!

כי שמע ה' כי שנואה אנכי ותקרא שמו שמעון

לאה אימנו קראה לבניה בשמות של רגשותיה ובקשתיה, ראה ה' בעניי, שמע כי שנואה אני, ילווה אישי אלי, כי רצתה כל הזמן להמחיש את תחינתה ותודתה לבורא עולם, וגם חפצה שכל ילדיה יראו שאכן תפילה עוזרת והם חלק בלתי נפרד מהנסיים שקרו לה, וכך לא תישכח ההודאה והתפילה מפיה ומפי זרעה, עד עולם.

ללמדנו, שחובה עלינו להשריש את האמונה ואת התקווה ואת הביטחון ואת התפילות ואת ההודאות באופן הכי מוחשי וחי שיש בידינו, וכך נצליח לראות תמיד בישועת ה', וגם נגדל דורות ישרים מבורכים ספוגים ביראת שמים ובתפילות אמן ואמן.

הפעם אודה את ה' - המשך

חסר בחלקה השווה לאחרות, אלא היה זה תוספת מעל כולם, על כן נתנה תודה לבורא עולם, כי זה מתנה מושלמת שממש לא קיבלה בלי שום סיבה.

אבל יש כאן יותר מזה, שבבן הנוסף לא עלה על דעתה לרגע שזה משמש כפיצוי על צערה המתמשך, כדרך שהרבה אנשים חושבים שכשמקבלים שפע טוב אחרי צער הם לא מפרשים זאת כמתנה, אלא מקבלים זאת בתור פיצוי המגיע להם על עוגמת הנפש, אבל לאה לא חשבה לרגע שמגיע לה פיצויים, אלא כל תוספת מעל הבקשות זה מיד תוספת שלא מגיע לה, וזה מתנה מושלמת בלי שום סיבה ועילה ולכן אמרה תודה מושלמת.

ועל זה אומרים "אודך כי עניתני ותהי לי לישועה, מאת ה' הייתה זאת היא נפלאות בעינינו, זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו", כי הודאה ותודה זה על הצער שהיה והסתיים, ולא שנראה זאת כפיצוי או תיקון עוולה, אלא לא מגיע לי כלום וכל הישועה היא מתנה מאת ה'.

והדוגמה וההמחשה לכך זה בפסוק "אבן מאסו הבונים הייתה לראש פינה", שאבן מאוסה זו לא מגיע לה פיצוי על שהיא מאוסה, וגם היא לא בת רגשות וצער, ובכל זאת בורא עולם נותן לה מתנת חיים להיות ראש פינה, כי בורא עולם אוהב דבר והיפוכו, וכפי שאמרה חנה בשירתה, כך עלינו להתבונן בעינינו ובישועה שזה לא פיצוי, אלא כדבר והיפוכו, ויש כאן חסדי בורא עולם מתחילתו ועד סופו, ותודה על הכל למרות שהיא נפלאות בעינינו, ותפילתנו שנזכה לראות ולשמוח – נגילה ונשמחה בו.

כתב רש"י כאן בשם המדרש: לא היה צריך לכתוב אלא וילך יעקב חרנה ולמה הזכיר יציאתו, אלא מגיד שיציאת צדיק מן המקום עושה רושם.

ומקשים המפרשים הריגם קודם לכן היו צדיקים שיצאו ממקומם ולמה הוזכר הדבר דווקא אצל יעקב?? ולעיל תירצנו בעניין.

אבל בשבת (תולדות) התחדש לי תירוץ נוסף, שהרי יעקב אבינו נטמן 14 שנה בישיבת שם ועבר ועל שנים אלו לא נענש, ורק על 14 שנים שהתחתן עם רחל ולא על 6 השנים שהתעכב לפרנסתו ועל ה2 בדרך, הוא נענש באובדן בנו יוסף 22 שנה מחייו.

ועל זה שואלים מי החליט שדווקא על 14 שנים של החתונה נענש, אולי להיפך שעל 14 שנות תורה הוא נענש ולא על 14 שנות חתונה?? ועי' חת"ס.

ללמדנו, שקדושת האדם במקום משפיע על כל משפחתו בין רואים בין לא רואים, שכשהאבא או הבן מתקדש זה משפיע לכל המשפחה וגם משרה אווירה של קדושה בבית, וחלילה להיפך, עבירות שעושה האבא או הבן וכד' זה משפיע טומאה לכל המשפחה, ומשרה אווירה של טומאה אפילו שלא רואים את העבירה וגם לא יודעים ממנה, לכן נתחזק מאוד להתקדש כי כך נשפיע על כל המשפחה וזה רושם טוב ומעודד קדושה, וחלילה לא להיפך, חיזקו ואימצו רק קדושה ולא טומאה ח"ו!!

כי שמע ה' כי שנואה אנכי ותקרא שמו שמעון

לאה אימנו קראה לבניה בשמות של רגשותיה ובקשתיה, ראה ה' בעניי, שמע כי שנואה אני, ילווה אישי אלי, כי רצתה כל הזמן להמחיש את תחינתה ותודתה לבורא עולם, וגם חפצה שכל ילדיה יראו שאכן תפילה עוזרת והם חלק בלתי נפרד מהנסיים שקרו לה, וכך לא תישכח ההודאה והתפילה מפיה ומפי זרעה, עד עולם.

ללמדנו, שחובה עלינו להשריש את האמונה ואת התקווה ואת הביטחון ואת התפילות ואת ההודאות באופן הכי מוחשי וחי שיש בידינו, וכך נצליח לראות תמיד בישועת ה', וגם נגדל דורות ישרים מבורכים ספוגים ביראת שמים ובתפילות אמן ואמן.

הפעם אודה את ה' - המשך

כתוב בדעת זקנים של בעלי התוספות, שלאה ראתה שיהודה הודה על מעשה תמר, על כן אמרה אודה את ה', והוסיף הרבינו בחיי שזה השם הראשון שבשלוש עשרה מדות והוא מדת התשובה, ולכך נרמז השם הזה בשמו, כי הודה ולא בוש!! וגם גרם לראובן שיודה, ולכך יצא מזרעו דוד ע"ה שהקים עולה של תשובה.

אומנם פשטות הפסוק הוא מלשון תודה לבורא עולם על מתנה, ולא הודאה על חטא וטעות, ובכל זאת יש קשר בין הדברים, שבכוח הכרת הטוב להגיד תודה, זה נותן את הכוח להודות באמת.

והתודה של לאה היה מושלם, כי היא הרגישה שקיבלה מעל ומעבר למה שמגיע לה, והכרה כזו זה שלימות!! כי בן אדם אומר תודה למרות שלא מגיע לי ובכל זאת קיבלתי, ושלימות זו נותנת כוח לתקן.

והנה כתוב במפרשים שעצם מה שלא הקדימה ללדת זה כבר שימח את יעקב, ובורא עולם בכוונה עשה זאת שתוליד ראשונה בכדי שתיכנס אהבתה ליעקב,

וכתב רש"י שלאה והאימהות ידעו בנבואה שיהיו 4 נשים ו 12 ילדים ליעקב, לכן כאשר נולדו לה 3 ילדים זה כביכול חלקה השווה בחלוקה של 12 ילדים ל 4 נשים, וגם יש מפרשים שבשלושה בנים הראשונים היא בקשה בשלבים רחמים מהבורא שתירד השנאה ויכנס אהבה ליעקב אליה, אבל ברביעי כבר לא היה לה בקשת רחמים וגם לא היה

עוד בעניין ההמחשה – והודאה

אלא נראה, שיהושע אמר לעכן, בני אם תתוודה ותוכיח לכולם שאתה מעלת בחרם זה יעשה קידוש השם ויחזק את האמונה בהשגחה שיש בהגרלות, ועם ישראל יאמין בגורל של חלוקת הארץ, וממילא כל מה שחטאת והרסת יכול להתהפך למטרה טובה ועצומה ומותך ועונשך רק ימחיש את עוצמת הגורל, ומותך לא יהיה לריק!! **אלא** מותך ימחיש את גורל הארץ כדבר אמתי, ולכן בורא עולם המתין לו עד יהושע ולא הענישו בימי משה, כי יש כאן מטרה מכוונת להמחיש את גורל הארץ.

יעבך הרשע כששמע שחטאו ומותו מתוך הודאה נהפך למטרה חיובית של מצוה שמח בכל ליבו, לב יהודי חס לתקן את חטאו מהשורש, ולמות מתוך הרגשה הדם שלי מתקן ומחזק את עם ישראל בחלוקת הארץ.

זה אושר של יהודי, ניקיתי את עצמי מהשורש ככה אשמח למות!!! **ואכן** לאה נטעה בשבט יהודה את עניין ההודאה באמת למרות הקושי הגדול.

ואכן, כאמור זה היה המחשה עצומה לעם ישראל לעניין ההגרלות, ואכן עניין ההמחשה זה מוטיב חשוב ביהדות, כמו הציצית והתפילין והמצה והמרור והחרוסת, וישיבה בסוכה, כל אלו להמחיש לנו עניינים נשגבים.

והיצר משתמש בכוח ההמחשה לרעה ולטומאה ואין צורך לפרט כי רבו מחשבותיו, ועלינו לדעת המחשה היא עוצמה לשני הצדדים ועלינו להשתמש בה רק למצוות ומעשים טובים וחלילה לא להיפך ה' ישמור ויציל.

וגם אם נצליח לתקן חטאינו מהשורש זה ימלא אותנו שמחה ואושר שיציף את כולנו, ואכן התיקון הגדול לחילול השם שעשינו בחיינו זה להפוך את כל החילול השם והטומאה שצברנו בחיינו ככלי לתקן אחרים וללמד אחרים איך ללמוד מתחבלות היצר ולהתרחק מהם, ואז זה יהפוך את כל טומאתנו לחיובי ולמצווה, רק חזק ואמץ, תמשיך להתחזק ולחזק ובעזרת ה' נצליח אמנ ואמן.

אם יהיה אלקים עמדי והיה ה' לי לאלקים

וכך מתפרשים המשך דבריו, "והיה ה'" שזה מידת הרחמים ואהבה, "לי לאלוקים", שאני יעבוד את בורא באהבה ובמידת היראה הגבוהה שזה אלוקים.

אבל עדיין צריך עיון מה בדיוק ההתניה של יעקב, וכי הוא מתנה לבורא עולם אם יתן לי אתן לו??? **בעניין** מעשרות שנדר זה מובן, כי אם אין לו ממה לתת לא יוכל לתת מעשרות, **אבל** בעבודת ה' מה משמעות התניה זו??

ולכן נראה שיעקב אבינו פחד מהשהות אצל לבן הרשע, שמא יפול חלילה ברוחניות, לכן אמר, אם אכן אקבל את כל צורכי בבית לבן לא מתוך רחמים ולפנים משורת הדין, **אלא שגם במידת הדין יסכימו שמגיע לי פרנסה וכל צורכי**, אם כן אני אכזב להיות צדיק גמור, אזי אזכה גם לדרגה לעבוד את בורא עולם בדרגה של יראת הרוממות ויראה מגדלותו העצומה של בורא עולם וכאמור.

ללמדנו, שתמיד עלינו לשאוף להתעלות עוד יותר בעבודת ה', וגם להתחייב על דרגה גבוהה בעבודת ה', ולא להסתפק במועט בעבודת ה', אלא תמיד להעלות את הקווים האדומים שמתחת זה לא יורדים רק עולים, וכל הזמן לנסות להעלות את הקווים האדומים יותר גבוה ויותר גבוה, רק עולים משם למעלה, ובחיים לא לרדת מהקווים האדומים.

ועוד נלמד, שעלינו לשאוף להיות אנשים טובים צדיקים וישרים באמת, ולא להסתמך על רחמי בורא עולם וזכות אבות, אלא להתאמץ להגיע כביכול לרמה שנוכל להרגיש אכן מגיע לנו, וכפי ששמעתי שזה הכוונה "גומל חסדים טובים", שבורא עולם נותן לנו תחושה כאילו מגיע לנו גמול על מעשינו הטובים למרות שכל המצוות זה רק חסד שרצה הבורא לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות.

אבל כל זה לפני שכביכול הגענו לדרגה זו, אבל באמת בחיינו לעולם לא נגיע לדרגה זו, כי תמיד עלינו לומר לא מגיע לי כי עדיין לא מילאתי חובתי, אבל מחשבה זו במהלך ההתעלות חשובה לדחיפה מעלה, כמו שיעקב אבינו דחף והתנה, לפני שהיה אצל לבן הרשע, אבל לאחר מכן כשחזר לישראל לפני הפגישה מעשיו חשש שמא גרם החטא.

כאמור כתבנו שיעקב אבינו המחיש לעצמו את יום המיתה על ידי בישול עדשים עגולות, וגם כאמור המחיש לעצמו את עקידת יצחק.

והנה ראיתי בנביא יהושע שעכן משבט יהודה מעל בחרם ולקח שלל אסור בתקופת משה רבינו וגם מחרם יריחו בתקופת יהושע בן נון, ובגלל זה מתו מעם ישראל 36 יהודים, ובורא עולם ציווה את יהושע לעשות הגרלה ולכד עכן משבט יהודה, ובהתחלה הוא הכחיש, והמצב החמיר עד כדי כך ששבט יהודה שרצו להגן על בן שבטם זלזלו בגורל שעשה יהושע, ובאו להילחם נגד יהושע עד כדי מלחמת אחים,

ברגע האחרון אמר לו יהושע בני, תן הודאה לה' וכי לא מספיק דם נשפך?! אבל זה לא עזר, אבל אז הגיע משפט מדהים שזה מה שגרם לעכן להודות, שיהושע פונה אליו ואומר לו בבקשה אם תודה אנשים יאמינו בגורל שנעשה בחלוקת הארץ, וכאן הוא אכן נשבר והודה וגילה איפה השלל שהחביא ואז כולם ראו שאכן הגורל אמת.

ונשאלה השאלה, וכי מה אכפת לרשע זה שדם יהודי נשפך בגללו, מגורל הארץ?! וגם מדוע בורא עולם המתין עד תקופת יהושע ולא העניש עוד בתקופת משה?!

כתב הכלי יקר שהכוונה שיעקב קבל עליו בנדר לעבוד את ה' מאהבה ולא מיראה, **אבל לענין** זה קצת פלא כי קשה לומר שיעקב אבינו בפרט לאחר 14 שנות התמדה מושלמת יתעלה לעבוד את ה' מתוך אהבה, כי פחות מזה זה עבודת ה' מתוך יראת העונש שזה דרגה נמוכה.

ואולי גם קודם יעקב אבינו עבד את הבורא מתוך אהבה ולא מתוך יראת העונש, רק כאן התחדש עניין הנדר, שהתחייב בנדר לעבוד את בורא עולם מתוך אהבת ה', **ועיין עוד שם בכלי יקר**.

וייתכן שכוונת יעקב אבינו, לדרגה גבוהה יותר, ואכן כך היה תנאו ורצונו: שאם מידת הדין שזה בחינת אלוקים, יהיה לטובתי ועמדי ויתן לי כל צורכי כפי שפירט, אזי אני יעקב, יעבוד את בורא עולם מעל דרגת אהבה, שזה עבודת ה' מתוך יראת הרוממות.

בס"ד

עלוני טהר ליבנו

הצפסת עלוני השבוע נתפא:

להצלחות התורם ולזי משפוזתו
ולרפואת "אביבה בת רחל"

זזה המקום לברך את ידידי בלב ונפש שותפי בעלונים
הרב שמשון בן שרה הי"ו
להצלחה בשלום בית ובכל העניינים אמן

לעילוי נשמות הצדיקים והצדקניות ע"ה

א"מ ר' שלום בן יצחק ריינר דודי הגאון רבי יונתן בן הגאון רבי יצחק זצ"ל
חדוה בת ישעיהו היינמן יצחק בן יעקב היינמן הינדא בת שלמה היינמן
רחל פריידא בת אביגדור בן ציון ומרדכי חיים בן רגינה

לשידוך הגון בקרוב:

ישכר שלמה בן בראנה אליהו בן עלייה ראובן בן פרידה ישראל בן מרים
אוריידה הנדיל בת שרה דבורה משה חיים בן לאה עקא
נעמי, ויוסף ישראל, ובתיה ברכה, והדסה נחמה, בני ובנות פייגא רייזל
"יהושע אליקים בן רחל" "בת אל בת רחל"

ולרפואת והצלחת

הרב שלמה שמריהו בן חנה הרב אליעזר יעקב בן עקה משה לייב בן שושנה
דינה בת מוניק שילה בן ציפורה
אורלי בת סילין אלי בן זרי (רבקה) אורי בן אורלי אראלה בת אסתר רפאל
אליהו בן נעמי משה בן לאה ראובן בן לואיסה צבי בן מניה
מניה בת צביה פייגא רייזל בת שרה צפורה חיים מאיר בן מלכה רויזא

להצלחת:

אסתר בת חנה מרגלית בת אסתר דיאל בן ציונה

להזמנת "דרשות- חנים" עברית אידיש
קבלת עלונים קבוע באימייל להארות והערות

106855@gmail.com

+972527120333 יוחנן ריינר